

En redelig svensk bondes, Hans
Ersas klagö-wisa, då han feck
höra, at den s...

1700-1829

En Redelig Swenskt Bondes,

Hans Ersas

Klago = Wisa,

Da

Han feck höra, at den Store Konung
GUSTAF den Tredje med Döden
bårtgådt, genom det Riddings-skott, som
loffades på honom af en Swenskt Adelig
Undersätare, J. J. Ankarström,
d. 16 Martii 1792.

Melodie: Sidst när på ljuslig blomsterplan ic.

Tryckt i ÖRKBRO, 1792.

Exemplaret kostar 1 R.

Ytterl. Sv.
N:o 1792
p. 100
Gust. III
0

1700-1829

I.

Ak! mina tårar bryten fram!
 Ja, swid mit klända hjerta
 Wid tankan af den blygd och skam,
 Som fått vårt Swea swärta.
 Den Bäste Konung är nu död,
 Af Mordarbandet dräpen.
 Jag frågar hwem i denna nöd
 Ej skulle blifwa häpen?

2.

När som wi på oskyldigt sätt
 Med lekar oss förnöja,
 Då tro wi Illskan ej har rätt
 I våra samwäm dröja;
 Wi wisa twedragt från vårt bo
 Och glömma Herrgårds-trälet,
 Ut muntra oss i menlös ro:
 Säg något mot det skälet?

3. Wår

Var GUSEAF, som war Lan-
dets Far

Och sorg för alla hade,
Som Riket tog uti försvar
Och Fiender nedlade,
Bliu mordad inom Glädjens Borg
Bland lekar, ro och nöjen
Och lemnar oss i qual och sorg;
Ja! flyn då muntra löjen.

O! Ankarström! ack! du Barbar!
Som oss så grymt bedröfwat!
Samt Folkets Skyddare och Far
I förtid dem beröfwat!
Bet sena Efterkommande
Den mening och besanna:
Att alla redligt tänkande
Din gerning wist förbanna.

Dit dyra Stoft wäl multnar
Där, **)

Så är att Kongars Öden;
Men Uran dock Dit Minne bär
Til trots mot sjelfwa Döden.

9.

En Kung beklaganstward dock är,
Det sägas kan med rätta,
Då Han från möda och besvär
Ej wägar sinnet låtta
För egne Undersätare,
Som all Hans omsorg glömma,
Och såsom lömske Mordare
Hans dyra Blod uttömma.

10.

Men bäfwa ej wår Unga Kung
Fast Kronan Din är blodig,
Och af Bekymrets Börda tung,
Allmogen Din är modig;

Til

**) Högssal. Konungen hade förbudit sin Kropps
Balsamerande, såsom stridande mot Naturens
förwandlings-lagar.

Til sista Man han bergfast står
Och skal Din Thron befästa:
Han oförsträckt i döden går
För Dig och Sveriges bästa.

II.

Wår Enke-Drottning, Landets
Mor!
SOPHIA MAGDALENA!
Din saknad den är mer än stor,
Som tår Dit Hjerta rena.
Du har just ej så glada da'r
I Sverige fått erfära;
Men Du i Himlen har en Far
Och Han skal Dig förswara.

12.

Wår Store KARL, som Bör-
dan bår
Och wåra forger lindrar,
Som Landets ömma Fader är
Och owåns rånkor hindrar!
Låt

Låt också Maqten af Din Arm
Den stackars Bonden skydda,
Som i sit nit för Dig är varm
Uti sin låga Hydda.

